

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสำราญ
เรื่อง สระว่ายน้ำ

พ.ศ. ๒๕...

เทศบาลตำบลสำราญ
อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติตำบลสำราญ
เรื่อง สระว่ายน้ำ
พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ เป็นกิจการที่ถูกควบคุมในลักษณะที่เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๕ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมติการประชุมของคณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุมครั้งที่ ๔๓ -๓/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ เห็นชอบให้เขตราชการส่วนท้องถิ่นที่มีการประกอบกิจการสระว่ายน้ำและกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเกี่ยวกับกิจการดังกล่าวโดยกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการ

เหตุผล

ด้วยในเขตเทศบาลสำราญมี กิจการสระว่ายน้ำที่ให้บริการประชาชนโดยทั่วไป อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของ ซึ่งถ้าสระว่ายน้ำ ขาดการดูแลและบำรุงรักษาตามหลักสุขาภิบาล การอนามัยสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพน้ำ รวมทั้ง มาตรการด้านความปลอดภัยอย่างถูกต้องสระว่ายน้ำอาจกลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อ อโรคยาต่างๆได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎ ระเบียบ ที่ใช้บังคับกับผู้เข้ามาใช้บริการ เพื่อให้การปฏิบัติได้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

- ร่าง -

เทศบัญญัติตำบลสำราญ เรื่องสระว่ายน้ำ

พ.ศ. ๒๕...

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติตำบลสำราญ ว่าด้วย สระว่ายน้ำ ขึ้นใช้บังคับ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕ ประกอบ กับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลสำราญจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของ สภาเทศบาลตำบลสำราญ และ โดยความเห็นชอบของผู้นำนายการจังหวัดยโสธร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลสำราญ เรื่อง สระว่ายน้ำ พ.ศ. ๒๕...”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสำราญเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลสำราญ แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สระว่ายน้ำ” หมายความว่า สระว่ายน้ำที่เปิดบริการแก่ประชาชนทั่วไป หรือประชาชน เฉพาะกลุ่มโดยเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทน

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้สระว่ายน้ำ หรือผู้ที่เข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำ

“ผู้ใช้สระว่ายน้ำ” หมายความว่า ผู้ที่ลงว่ายน้ำหรือเล่นน้ำในสระว่ายน้ำ

“ส่วนตื้น” หมายความว่า สระว่ายน้ำที่มีความลึกจากผิวน้ำถึงพื้น สระว่ายน้ำไม่มากกว่า ๐.๘๐ เมตร

“ส่วนลึก” หมายความว่า สระว่ายน้ำที่มีความลึกจากผิวน้ำถึงพื้นสระว่ายน้ำตั้งแต่ ๑.๕ เมตรขึ้นไป

“ระบบน้ำหมุนเวียน” หมายความว่า ระบบการปรับปรุงคุณภาพน้ำในสระว่ายน้ำโดยการ นำน้ำล้นผ่านเครื่องบำบัดคุณภาพน้ำแล้วกลับมาใช้อีก

“อาคารประกอบ ” หมายความว่า อาคารซึ่งสร้างไว้เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ใช้อาบ น้ำ ผัดเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่งตัว และเก็บของ ตลอดจนห้องสุขาและอ่างล้างมือ

“บริเวณสระว่ายน้ำ” หมายความว่า สระว่ายน้ำ รวมตลอดถึงที่ว่างขอบสระว่ายน้ำซึ่งใช้เป็นทางเดิน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสำราญ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข” ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑ สถานที่ประกอบกิจการ

- ข้อ ๕ สถานที่ประกอบกิจการสระว่ายน้ำ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) มีที่ว่างรอบขอบสระว่ายน้ำเพื่อเป็นทางเดินไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร โดยวัดจากขอบในของสระว่ายน้ำ
 - (๒) มีอาคารประกอบสำหรับให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ
 - (๓) มีที่สำหรับล้างเท้าอยู่ตรงทางเข้าบริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อให้ผู้ใช้บริการล้างเท้าก่อนเข้าบริเวณสระว่ายน้ำ
 - (๔) มีที่วางหรือเก็บรองเท้าของผู้ใช้บริการก่อนเข้าบริเวณสระว่ายน้ำ
 - (๕) สถานที่ตั้ง ควรห่างจากแหล่งซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนน้ำในสระว่ายน้ำเช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่ทิ้งหรือรวบรวมมูลฝอย
 - (๖) ควรมีรั้วหรือกำแพงเพื่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ และเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาตไปใช้สระว่ายน้ำในช่วงที่ไม่เปิดให้บริการ รวมทั้งป้องกันสัตว์เข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำ
 - (๗) สถานที่ตั้งและบริเวณของสระว่ายน้ำ รวมทั้งระบบสาธารณูปโภคต้องอยู่ในที่น้ำท่วมไม่ถึง พื้นดินแข็งแรงไม่ทรุดง่าย อยู่ในบริเวณที่มีไฟฟ้า และน้ำประปาเพียงพอ มีทางเข้าออกสะดวก

หมวด ๒ สระว่ายน้ำและอาคารประกอบ

- ข้อ ๖ สระว่ายน้ำต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) โครงสร้างสระว่ายน้ำ ควรสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความมั่นคงแข็งแรง น้ำซึมไม่ได้ ผนังเรียบ อยู่ในสภาพดี และทำความสะอาดง่าย
 - (๒) ต้องมีรางระบายน้ำล้นมีฝาปิดรอบสระว่ายน้ำ มีความกว้าง ๓๐-๔๐ เซนติเมตร ไม่เป็นสนิม แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย อยู่ในสภาพดีและไม่มีน้ำล้นออกจากรางหรือมีบ่อพักน้ำล้นเพื่อให้สามารถรับน้ำล้นเพียงพอ
 - (๓) ต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ทำความสะอาดสระว่ายน้ำ ได้แก่ เครื่องดูดตะกอน แปรงขัดสระชนิดลวดทองเหลืองและพลาสติก รวมทั้งตะแกรงข้อนวัสดุแขวนลอย
 - (๔) ต้องมีที่ว่างสำหรับใช้เป็นทางเดินรอบสระว่ายน้ำ มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร ขอบสระว่ายน้ำและทางเดินรอบสระว่ายน้ำต้องไม่ลื่น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่ายและสามารถป้องกันน้ำจากทางเดินไหลสู่สระว่ายน้ำได้
 - (๕) กรณีที่สระว่ายน้ำใดมีการใช้ระบบการไหลเวียนน้ำเป็นแบบระบบสกีเมเมอร์ควรต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากระบบนี้ด้วย
 - (๖) ความลึกของน้ำ มีป้ายบอกความลึกหรือเลขบอกระดับความลึกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่สระว่ายน้ำมีความลึกตั้งแต่ ๑.๕ เมตรขึ้นไป โดยมีตัวเลขแสดงความลึกเป็นระยะอย่างน้อย ๓ ระยะ

(๗) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั่วบริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนในกรณีที่มีการเปิดใช้สระในเวลากลางคืน

ข้อ ๗ อาคารประกอบ สร้างด้วยวัสดุมั่นคงแข็งแรง พื้นเรียบ ไม่ลื่นไม่ดูดซึมน้ำ ทำความสะอาดง่าย พื้นลาดเอียงเล็กน้อยเพื่อการระบายน้ำที่ดี แยกกันเป็นสัดส่วน ระหว่างชายและหญิง และต้องจัดให้มีจำนวนสุขภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

	หญิง(ที่)	ชาย(ที่)
ที่อาบน้ำฝักบัว อย่างน้อย	๒	๒
ส้วม	๒	๒
ที่ปัสสาวะ	” -	๒
อ่างล้างมือ	๒	๒

ข้อ ๘ พื้นควรทำด้วยวัสดุแข็งแรง เรียบ ไม่ดูดซึมน้ำทำความสะอาดง่าย ไม่ลื่น อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๙ จัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้เก็บสิ่งของ ที่วางหรือเก็บรองเท้า สำหรับผู้ใช้บริการในบริเวณทางเข้าสระว่ายน้ำ และมีจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ จัดให้มีอ่างล้างมือ บริเวณล้างตัวก่อนลงสระ และที่ล้างเท้า ทางเข้าบริเวณสระว่ายน้ำ และเติมคลอรีนลงในที่ล้างเท้าเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

ข้อ ๑๑ มีการรักษาความสะอาดรอบอาคารประกอบและพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๒ ดูแลมิให้มีการนำสัตว์เลี้ยงทุกชนิดเข้าไปในบริเวณสระว่ายน้ำ หรืออาคารประกอบ

หมวด ๓

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ จัดให้มีผู้ควบคุมดูแล ซึ่งผ่านการฝึกอบรมการดูแลคุณภาพน้ำในสระว่ายน้ำตามหลักสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพน้ำ และการดูแลรักษาสระว่ายน้ำ

ข้อ ๑๔ ให้มีน้ำดื่มที่สะอาดอย่างน้อย ๑ ที่ ตั้งอยู่ในที่สังเกตเห็นได้ง่ายและต้องรักษาความสะอาดเสมอ

ข้อ ๑๕ ต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยประจำสระ (Life guard) อย่างน้อย ๑ คน ต่อผู้ใช้บริการไม่เกิน ๑๐๐ คน กรณีที่เกิน ๑๐๐ คน เศษให้คิดเป็น ๑๐๐ คนและต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการว่ายน้ำและผ่านการอบรมการช่วยชีวิตคนจมน้ำ สามารถให้การปฐมพยาบาลได้ โดยต้องอยู่ประจำสระว่ายน้ำตลอดเวลาที่เปิดบริการ

ข้อ ๑๖ ต้องมีการจัดการและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

(๑) ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ๗.๒-๘.๔

(๒) คลอรีนอิสระ (Free chlorine) ๐.๖-๑.๐ ส่วนในล้านส่วน

(๓) คลอรีนที่รวมกับสารอื่น (Combined chlorine) ๐.๕-๑.๐ ส่วนในล้านส่วน

(๔) ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity) ๘๐-๑๐๐ ส่วนในล้านส่วน

(๕) ความกระด้าง (Calcium hardness) ๒๕๐-๖๐๐ ส่วนในล้านส่วน

(๖) กรดไซยานูริก (Cyanuric acid) ๓๐-๖๐ ส่วนในล้านส่วน

(๗) คลอไรด์ (Chloride) ไม่เกิน ๖๐๐ ส่วนในล้านส่วน

(๘) แอมโมเนีย (Ammonia) ไม่เกิน ๒๐ ส่วนในล้านส่วน
(๙) ไนเตรท (Nitrate) ไม่เกิน ๕๐ ส่วนในล้านส่วน
(๑๐) โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria)น้อยกว่า ๑๐ ต่อน้ำ๑๐๐ มิลลิตรโดยวิธีเอ็มพีเอ็น (Most Probable Numbers)ในอัตราส่วน ๑๐๐ มิลลิตร

(๑๑) ตรวจไม่พบฟีคอลโคลิฟอร์ม (Fecal coliform)
(๑๒) ตรวจไม่พบจุลินทรีย์หรือตัวบ่งชี้จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค (ได้แก่ Escherichia coli Staphylococcus aureus Pseudomonas aeruginosa)

ข้อ ๑๗จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

(๑) การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย ๒ จุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนตื้น ขณะที่ผู้ใช้สระว่ายน้ำมากที่สุด

(๒) ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีนอิสระคงเหลือ และค่าความเป็นกรด-ด่างอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือเป็นวันที่มีแสงแดดจัด ควรตรวจสอบปริมาณคลอรีน และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลอรีนชนิดกรดไตรคลอโรไอโซไซยานูริก ต้องตรวจหาค่ากรดไซยานูริกด้วย

(๓) ตรวจวิเคราะห์ปริมาณโคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟีคอลโคลิฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๔) ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ ๒๔ ครบทุกข้อมูล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาขอหรือต่อใบอนุญาต

ข้อ ๑๘จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่จำเป็น ดังนี้

(๑) เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีน ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง ๐.๒ - ๒ ส่วนในล้านส่วน

(๒) เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็น กรด - ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้อย่างน้อยช่วง ๓ - ๙ และสามารถอ่านค่าได้ช่วงละ ๑

(๓) มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่ายน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ ระยะเวลาที่ใช้สระว่ายน้ำ

ข้อ ๑๙ ต้องจัดให้มีป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้ในบริเวณสระว่ายน้ำให้มองเห็นชัดเจน และควรมีข้อความอย่างน้อยดังนี้

(๑) ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด
(๒) ต้องชำระล้างร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง
(๓) ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด หนูน้ำหนวก หรือโรคติดต่ออื่นๆ ห้ามเล่นในสระว่ายน้ำ

(๔) ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำ

(๕) ห้ามปัสสาวะ บ้วนน้ำลาย หรือส่งน้ำมูลลงในน้ำ

(๖) ห้ามทำสระว่ายน้ำสกปรก

(๗) จำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุด ที่สระว่ายน้ำสามารถรองรับได้

(๘) วิธีการปฐมพยาบาลช่วยคนจมน้ำ

ข้อ ๒๐ต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่สมควรเพื่อให้ทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ

หมวด ๔ การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี

ข้อ ๒๑ สถานที่เก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบายอากาศดี และมีการป้องกันน้ำซึมเข้าภาชนะบรรจุสารเคมี และมีการจัดเก็บสารเคมีเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ สารเคมีที่ใช้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้ และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด

ข้อ ๒๓ ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามที่ระบุดอกและไม่นำสารเคมีหมดอายุมาใช้ในกรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์เติมสารเคมีแบบอัตโนมัติให้เติมสารเคมีลงในสรวายน้ำในขณะที่ปิดบริการแล้ว

ข้อ ๒๔ สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากพนักงานไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ค่ามาตรฐานแสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้

(๑) ห้องสูบจ่ายสารเคมี	ไม่น้อยกว่า	๑๐๐	ลักซ์
(๒) ห้องเครื่องกรองน้ำ	ไม่น้อยกว่า	๕๐	ลักซ์
(๓) ห้องหรือสถานที่เก็บสารเคมี	ไม่น้อยกว่า	๕๐	ลักซ์

ข้อ ๒๕ ต้องมีมาตรการในการป้องกันการสัมผัสสารเคมีของพนักงาน เช่น กำหนดขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้พนักงาน รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีอันตรายของพนักงานที่ทำหน้าที่เติมสารเคมี และมีผลไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๒๖ ในขณะที่ทำงานกับสารเคมี ให้ผู้ปฏิบัติงานสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น สวมหน้ากาก และสวมถุงมือในขณะที่ปฏิบัติเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น

ข้อ ๒๗ ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มน้ำหรือรับประทานอาหารในห้องจัดเก็บสารเคมี

ข้อ ๒๘ ดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีหกรั่วไหล ต้องทำความสะอาดทันที

หมวด ๕ การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลฝอย

ข้อ ๒๙ จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และการบำบัดสิ่งปฏิกูลดังนี้

(๑) มีห้องน้ำ ห้องส้วมแยกจากกัน โดยมีแบบและจำนวนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ลักษณะของห้องส้วม การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาล

(๓) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันที่เปิด ให้บริการภายในห้องน้ำควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๐ มีการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพได้มาตรฐานก่อนระบายสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ซึ่งส่วนประกอบของระบบการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย

- (๑) ตะแกรงดักมูลฝอย สำหรับดักเศษมูลฝอยจากน้ำเสีย
- (๒) ระบบรวบรวมน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆของอาคารไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการบำบัดน้ำที่ล้นออกจากบ่อรวบรวมน้ำจะไหลเข้าสู่บ่อบำบัด
- (๓) ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีวิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชน
- (๔) รางระบายน้ำทิ้ง รางหรือท่อสำหรับระบายน้ำทิ้ง ควรมีตะแกรงวางปิดรางเพื่อกรองเศษผงต่างๆและป้องกันหนู นอกจากนี้ ทางเปิดของท่อระบายน้ำออกสู่ท่อสาธารณะควรมีตะแกรงปิดเพื่อป้องกันหนูด้วย

ข้อ ๓๑ จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้

- (๑) ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภท
- (๒) มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอตามหลักสุขาภิบาล
- (๓) ล้างทำความสะอาดภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่เสมอ
- (๔) รวบรวมมูลฝอยจากภาชนะรองรับมูลฝอยไปยังที่พิกมูลฝอยรวม หรือนำไปกำจัดทุกวัน โดยเฉพาะมูลฝอยที่เน่าเสียได้ง่าย
- (๕) กำจัดมูลฝอยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และเป็นไปตามข้อกำหนดท้องถิ่น
- (๖) ดูแลมิให้เกิดการทิ้งมูลฝอยเกลื่อนกลาดภายในสถานประกอบกิจการและบริเวณ

โดยรอบ

หมวด ๖

สุขาภิบาลอาหารและน้ำดื่ม

ข้อ ๓๒ ในกรณีมีการจำหน่ายอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๓๓ ต้องมีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการอย่างเพียงพอ

ข้อ ๓๔ ลักษณะการนำน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้จัดทำป้ายหรือมีข้อความการปฏิบัติไว้ด้วย

หมวด ๗

การควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ภายในสถานประกอบกิจการไม่ควรมีหนู แมลงวัน และแมลงสาบ

ข้อ ๓๖ ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำจัดสัตว์และแมลงนำโรคโดยเฉพาะหนู แมลงวัน และแมลงสาบอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๗ มีการควบคุมมิให้เกิดการขังของน้ำอันเป็นแหล่งกำเนิดของลูกน้ำยุงลาย

หมวด ๘

การดูแลสุขภาพและความปลอดภัย

ข้อ ๓๘ ต้องกำหนดให้มีผู้ดูแลด้วย กรณีที่นำเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี ที่ยังว่ายน้ำไม่เป็นและ ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้มาใช้บริการสระว่ายน้ำ

ข้อ ๓๙ จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิต ดังนี้

(๑) โฟมช่วยชีวิต อย่างน้อย ๒ อัน

(๒) ห่วงชูชีพ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน ๑๕ นิ้ว หรือทุ่นลอย ผูกไว้กับเชือก กยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของสระว่ายน้ำ อย่างน้อย ๒ อัน

(๓) ไม้ช่วยชีวิต หรือวัตถุอื่นใด มีความยาวไม่น้อยกว่า ๓.๕ เมตร น้ำหนักเบาอย่างน้อย ๑ อัน และต้องวางไว้ที่ปลายลู่ส่วนลึกของสระว่ายน้ำ

(๔) เครื่องช่วยหายใจ สำหรับผู้ใหญ่ และสำหรับเด็ก อย่างละ ๑ ชุด

(๕) ห้องปฐมพยาบาลพร้อมชุดปฐมพยาบาลที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาไว้ประจำสระว่ายน้ำ และอยู่ในบริเวณที่ใกล้ที่สุด

ข้อ ๔๐ มีอุปกรณ์สื่อสารที่สามารถติดต่อบุคคลหรือสถานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาล และ สถานีตำรวจ เพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินต่างๆ เช่น เพลิงไหม้ หรือมีคนจมน้ำ และต้องปิดประกาศหมายเลขโทรศัพท์ของสถานที่ดังกล่าวไว้ในที่เห็นได้ชัดเจนและเป็นข้อมูลปัจจุบันอยู่เสมอ

หมวด ๙

อำนาจเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๔๑ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติหรือตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่า อาคารเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหสถาน หรือสถานที่นั้น ปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาตามสมควรได้ หากผู้ได้รับคำสั่ง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้าไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการติดตั้งบ่อตกไข่มันบับน้ำเสียในอาคาร

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆเป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นโดยมาต้องใช้ราคา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลตำบลสำราญเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตเทศบาลตำบลสำราญ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๔๒ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๔๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจยกเว้นการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ตามความจำเป็นโดยพิจารณาถึงสภาพ ลักษณะหรือการใช้ประโยชน์ของอาคาร หรือสภาพของพื้นที่

ข้อ ๔๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลสำราญเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายไพโรจน์ โคตรสมบัติ)

นายกเทศมนตรีตำบลสำราญ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)